భారతీయ-ప్రేమ

యుగయుగాల సంధిగ్ధత అతన్ని మెలివేయసాగింది.

సంస్కారపు పై పొర, అభిమానపు అడుగు తెర రెపరెప కొట్టుకొంటుండగా అతని హృదయం పెదవుల ద్వారా పలకసాగింది.

“స్త్రీ తన జీవితంలో ఒక్కణ్ణే మనసారా ప్రేమించగలుగుతుందా?”

“అవును!” ఆమె సమాధానం.

తరవాత ప్రశ్న ఎలా అడగాలో బోధపడలేదు. ధైర్యం లేకకాదు. తను దెబ్బతింటానేమోనని, భవిష్యత్తు అంతా అంధకారమౌతుందేమోనన్న సంకోచం... ఇప్పుడు కాకపోతే మరెప్పుడు తను అడగలేడు... సమయము, సందర్భము ఒకేసారి కలిసిరావు... అది అతనికి బాగా తెలుసు. అడుగులు చిన్నగా వేసుకొంటూ ఇన్నాళ్లూ పేరుకొన్న సంశయాన్ని దూరం చేసుకొన్నాడు.

"నీ వెవరినైనా ప్రేమించావా?"

ఆమె అతనికంటే ఒక అడుగు వెనకపడి ఒక నిమిషం బ్రేక్ తీసుకొంది. అత నామె మొహంలోకి చూడలేదు. తన హృదయం నిండా ఆమే ఉంది. ఆమె హృదయంనిండా తానే ఉన్నాడా? ప్రశ్న! ఆత్మలు మాత్రమే మౌనంగా ప్రేమించగలిగే దిక్కుమాలిన భారతదేశంలో పెదవుల ప్రయోగం ఎక్కడోగాని జరగదు.

"వేరే ఎవర్నీ ప్రేమించలేదు... వారిని తప్ప. ఏం నేను ఎవరినైనా ప్రేమించానని సందేహమా? అయినా ప్రేమించటానికి అవకాశమేది? నీవే చూస్తున్నావుగా నన్ను చిన్నప్పటినుంచి." ఆమె ముఖంలో భావం పసికట్టటం అతనికి చేతగాని పని.

"ఊఁ."

ముఖం కందగడ్డ అయింది... తను వెలితిపడ్డట్టు ఎందుకో అనిపించింది అతనికి ... సావకాశంగా ప్రేమించటానికి అవకాశం అక్కరలేదని ఆమెకు చెప్ప టానికి అతనికి ఇష్టం లేకపోయింది. ఎందుకంటే వాళ్లిద్దరు అప్పుడే ఇంటి దగ్గరికి వచ్చారు. తన బాధ మరింత ఎక్కువయింది. నిట్టూర్చి అన్నాడు ఎవరి పలుకులో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ.

"ప్రేమించటం సులభం కానీ అదే ప్రేమను పొంది ఆనందించగలగటం ఒక అదృష్టం."

"అంటే?"

అంటే ఏమిటో చెప్పలేక, చెప్పాలనిపించక హృదయం సముద్రం అంత బరువుకాగా అతని చేయి గేటు తలుపు తాకింది.

* * *

చిన్నప్పటినుంచి అతను ఎంతమందినో చూస్తూ ఉన్నాడు... ఆమె ఎంతమందినో గమనిస్తూంది. కాలం కరిగిపోతూ ఉంది. మనసులు చెట్టు బెరడుల్లాగా మొద్దుబారిపోతున్నాయి. అయినా ఆమె ఒక్కరినే మనసారా ప్రేమించింది. అతను కూడా అంతే. అర్పణ చేసినంత త్వరలో, అది మిగిల్చే ఖాళీని పూడ్చు కోవడం సాధ్యమా? మనసులు పోగొట్టుకొన్నవా ళ్లిద్దరుకనీసం మనువుకోసమైనా తాపత్రయపడలేదు... పెద్దవాళ్ల బరువు బాధ్యతలు యువతీ యువకుల కల లను నిజం చెయ్యవు. అందువల్ల ఆమె తండ్రి మరో సంబంధం చూశాడు. ఈ సంబంధం ఎందుకు చూడ లేదో ఎవ్వరికి తెలియదు. ఆశ్చర్యమేమిటంటే ఆమె పెండ్లిలో ఏడుస్తూ కూర్చోవలసిన మన హీరో నవ్వుతూ, ఛలోక్తులు విసురుతూ, అప్పుడప్పుడు ఆకాశంవైపు, చంద్రునివైపు చూస్తూ పెళ్లి హడావిడి అంతా తానే అయిపోయాడు. పెండ్లికొడుకు మన హీరో ఆత్మీయ మిత్రుడు. పెండ్లి అయిపోయింది. కొన్ని గంటలు గడిచినవి. పెండ్లి కొడుకు అతన్ని ఒక పాట పాడమని దర్జాగా అడిగాడు. గొంతు సవరించుకొన్నాడు. "జగమే మాయ" పాడదామని గొంతు ఎత్తిన అతను టక్కున ఆగిపోయాడు..."ముద్దబంతి పువ్వులో" పాడితే పెళ్లికొడుకు తిక్క కుదురుతుందని అనుకున్నా డతను. అన్నీ అనుకోవడమే. చివరకు ఒక పాటకూడా పాడలేదు అతను. ఆమె పెళ్లిలో తను బాండ్ సెట్‌లాగా, పాటలు పాడటం నామోషీ అనిపించింది. పైగా ఇంతవరకు ఆమెతో తను మాట్లాడింది లేదు.

పెండ్లికొడుకు మూడవ రోజున మన హీరోకు పరిచయం చేశాడు ఆమెను. వాళ్లిద్దరు కళ్లు చేటలు చేసి మరీ చూసుకొన్నారు అతి దగ్గిరగా, ప్రప్రథమంగా ... అతను ఆమె భర్తకు కృతజ్ఞత ఎందుకో మనస్సులోనే చెప్పుకొన్నాడు. రోజులు గడిచిపోతున్నాయి. వాళ్ల ముగ్గురి స్నేహం విడదీయనంతగా బలపడింది. ఆమె, అతను ఎప్పుడు కలుస్తున్నప్పటికి యథాలాపంగానే మాట్లాడుకునేవాళ్లు, ఒంటరిగా ఎవరికి ఎవరో అన్నట్లు. మూడేండ్లు గడిచిపోయినవి.

ఒక రోజు ముగ్గురు దేవదాసు సినిమాకు వెళ్లారు. దానిలో పాటలంటే అతనికి చాలా ఇష్టం. "పారూ! పారూ!" అంటూ ప్రాణాలు వదిలే దేవదాసును చూసి ఒక్క క్షణం ఒళ్లు జలదరించింది అతనికి ... దేవదాసు నిజజీవితంలో ఒక పూలా? దేవదాసును పార్వతి ప్రేమించింది. పార్వతిని దేవదాసు ప్రేమించాడు. మరెందుకు వాళ్ల జీవితం సినిమాలో ట్రాజెడీ అయింది? జీవితంలో ఒక వ్యక్తిని ప్రేమించి, ఆ వ్యక్తిచే ప్రేమింపబడకపోవడం ట్రాజెడీ. మనల్ని ప్రేమించేవాళ్లను మనం తెలుసుకోకుండా ఎవరినో ప్రేమించడం, ఆ ఎవరో ... మనవైపైనా చూడకుండా మరెవర్నో ప్రేమించడం ... మనిషికి చేతనయ్యేది తన జీవితం ట్రాజెడీ చేసుకోవడమే బహుశా. కామెడీ అంటే ఏమిటో తెలిస్తే ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి తన్ను ప్రేమించేవాళ్లను చూసేవాడు.

ఏమిటో అతని మనస్సంతా గజిబిజిగా తయారైంది. ఇప్పటివరకు తను ఆలస్యం చేశాననుకొన్నాడు. సినిమా చూసి ఇంటికి వస్తున్నారు ముగ్గురు. ఆమె భర్తమాత్రం "జగమే మాయ, బ్రతుకే మాయ" అని ఇంటిదాకా పాడుకొంటూ వచ్చాడు. అసలా పాట పాడవలసింది శ్రోతలేమో అనుకొన్నారు మిగతా ఇద్దరు. నాలుగు రోజులు అతను వాళ్ల ఇంటికి పోలేదు. రమ్మని కబురు పెట్టినా కూడా ఏదో పని ఉన్నట్లు మొహం తప్పించి తిరిగాడు. అయిదో రోజు వాళ్లు పిలవక పోయినా సాయంకాలం ఆరు గంటల ప్రాంతాన వాళ్ల ఇంటికి బయలుదేరిన అతనికి, ఆమె కూరగాయల సంచీతో కొన్ని అడుగుల ముందు నడుస్తూ కనిపించింది. త్వరగా నడవాలనుకున్నాడు. అడుగులు తడబడ్డాయి. గుండె శబ్దం తనకు వినిపిస్తూంది. ఆమెను కలిశాడు అతను. చిరునవ్వుతో చెప్పింది ఆమె భర్త కాంప్‌కు పోయి రెండు రోజు లయిందని. ఏమిటేమిటో మాట్లాడుకొంటూ పోతున్న అతను హఠాత్తుగా చాలా తీవ్రంగా మారిపోయి అన్నాడు:

"నే నొకటి అడుగుతాను, నిజం చెబుతావా?"

అంతే! అతను ఊపిరి విడిచాడు. ఆమె ఊపిరి తీసుకోవడం ఒక నిమిషం ఆపి, చాలా హాయిగా ఒక్కసారి నవ్వి, "అడుగు, మరి!" అంది.

* * *

చేతితో పైగనేశాడు అతను. వంటింట్లో ఉన్న ఆమె ఎదురుచూస్తున్నట్లు ఉత్సాహంగా డ్రాయింగ్ రూమ్‌లోకి వచ్చి ఏమిటన్నట్లు సభ్యంగా చూసింది. అతని కంఠం తిరిగి వణికింది.

"టవల్!"

టేబిల్ మీద ఉన్న టవల్ తీసుకొని అతని కిచ్చి దగ్గిరగా నిలబడిం దామె. అత నొకసారి క్లాక్ చూసుకొన్నాడు. 7—30 అయింది.

శ్రీ గిరిరాజు

భారతీయులు తమ ప్రేమలను గుంభనంగా ఉంచుకొనడం సరదాగా పరిగణించరు; అవసరంగా భావిస్తారు. ఏ దేశంలో అయినా కొందరి ప్రేమలు విషాదాంతాలు కాని, సుఖాంతాలు కాని కావచ్చు. కాని మన దేశంలో మాత్రం ప్రేమకు విషాదాంతము, సుఖాంతము అంటే ఏమిటో తెలియదు. అదే భారతీయుల ప్రేమకు ఉన్న ప్రత్యేకత.

"ఇంతకుముందు నే నడిగిన మాటలు నీ భర్తతో చెప్పకు. బాధపడతాడు" అన్నాడు.

"ఛ. చెప్పను." ఎందుకో ఆ మాటలో ఎంతో దృఢమైన నిజం కనిపించింది అతనికి. నిట్టూర్చాడు.

"అస లేమిటి సంగతి?" ఆమె ఏమిటో ఆశించింది.

"ఏం లేదు."

"అయితే ఎందు కడిగావు?"

అతను సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"నా జీవితంలో ఇంతవరకు నిన్ను మాత్రమే ఈ విషయం అడిగి తెలుసుకుందా మనుకున్నాను ఎప్పటికైనా..." అన్నాడు.

ఆమె బిడియపడలేదు.

"నా ఒక్క విషయమే ఎందు కడిగావు?"

స్త్రీ తన మాటలతో పురుషుల హృదయాలను ఎంతగా నిర్బంధించగలదో అతనికి మొదటిసారిగా అవగాహన అయి సమాధానంగా, ఇబ్బందిగా కదిలాడు.

"నీ వెందు కడిగావో నిజం చెప్పకపోతే ... నేనే ఆలోచిస్తాను" అంది.

కిందకు వంగి పెట్టె సర్దుతూ అతను టేబిల్‌మీద అద్దంలో జుట్టులో కుస్తీ పడుతున్నాడు. తమ హృదయాల తహతహ తీరేవరకు వాళ్ళా పని మానకూడదని గట్టిగా నిశ్చయించుకొన్నారు. అంతకుముందు ఉండే సంస్కారపు మేలిముసుగులు ఒక్కటొక్కటే విడిపోతూ వెనక్కి, ముందుకు ఊగి ఇబ్బందిపెడుతూ వాళ్లను దగ్గరికి రానీయకుండా, దూరంగా పోనీయకుండా చేస్తున్నవి.

"వద్దు, ఆలోచించవద్దు. నీ ఆరోగ్యం పాడై పోతుంది" అన్నాడు వెనక ఎప్పుడో ఆమెకు గుండెల్లో నొప్పి ఉండేదని గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ.

"మరి అయితే చెప్పరాదూ?"

ఆమె బుంగమూతి ముద్దురాలేదు గాని అతని సముద్రంలో ఒక వల్లని కెరటం కుతూహలంగా ఎగిరి కింద పడింది. నాలుగు కళ్లు ఒకటైనాయి. సిగ్గుపడ్డా డతను.

"నేను నిన్ను ప్రేమించాననుకొన్నావు కదూ?" అడిగింది ఆమె.

ఛా తను అడక్కపోతే అతను అడగడు అని అనుకొని సిగ్గు విడిచిపెట్టి ఎలాగో అడిగినా కూడా ఒళ్ళంతా కమ్ముకొన్న సిగ్గును ఒక్కసారి విదిలించలేక, ప్రశ్నను సగం సిగ్గు విడిచి, సగం సిగ్గుతో ముంచుకుపోయి అడిగిన వైనం అతనిని కలవరపెట్టింది. ఇబ్బంది పెట్టింది. ఏమేమో చేసింది. అతని మెడ కింది నరం ఉత్సాహంతో [illegible]